

Herinneringen aan Jaap Taapken (overleden 18 maart 2001)

Maria Quist

Jaap werd maar 76 jaar en ik had vast verwacht dat hij minstens 100 zou worden. We hadden alleen telefonisch en schriftelijk contact. Hij stuurde mij krantenknipsels over roofvogels in zijn plaatselijke krant en voorzag mij van informatie en adressen (o.a. over de kwestie Malta). Van ons kreeg hij De Takkeling en de overige WRN-publicaties en persberichten. Uitgebreid werd alles overgenomen in het Vogeljaar, Jaaps lijfblad. Overal waar "roofvogel" stond, maakte hij consequent "stootvogel" van. Daar is trouwens nooit een woord over gesproken. We vonden het best van elkaar. Vrijheid blijheid.

Jaap is geen gemakkelijke man, zei men. Nooit wat van gemerkt. Onze telefonische contacten verliepen heel plezierig. Hij vertelde van zijn activiteiten en klonk altijd sterk en gedreven. "Word je nooit eens moe, Jaap?" vroeg ik hem wel eens, wanneer ikzelf, toch aanzienlijk jonger, uitgeteld achter mijn bureau zat. Jaap had er geen last van. Mijn bewondering voor hem groeide toen ik van Rob vernam over zijn acties tegen de jacht op trekvogels. Hoe hij letterlijk met gevaar voor eigen leven tussen de Franse en Maltese jagers stond (daar zijn Nederlandse jagers watjes bij), dit stuitende volksvermaak fotografisch vastlegde en bij de autoriteiten aankaartte. Bewondering voor zijn talloze publicaties en voor de wijze waarop hij met zijn handicap (stotteren) omging. Hij gaf lezingen en excursies en praatte als Brugman.

"We lopen elkaar nog wel eens tegen het lijf" zeiden we. Maar het is er niet meer van gekomen. Lieve Jaap, wat ontzettend jammer dat je dood bent. Ik had je graag nog eens ontmoet en je willen complimenteren voor alles wat je voor de natuur en met name de vogels in binnen- en buitenland hebt gedaan en de wijze waarop. Voor je moed om te zeggen waar anderen liever hun mond over hielden, en je aversie tegen compromissen. Je was een dappere man en je hebt veel waardevols nagelaten. Ik hoop dat mijn dank alsnog bij je overkomt en dat je ons vanaf je wolkje blijft inspireren.

Wie meer over Jaap Taapken wil weten, kan te rade gaan in *In de ban van vogels* van K.H. Voous, het ornithologisch biografisch woordenboek van Nederland (pagina 479-482) en in *Het Vogeljaar 49 (2001): 49-53* (met herinneringen van K.H. Voous, Hans van Keken, Rob Kole en Wim Werkman).